

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

13. szám *Pāśāṅkuśa Ekādaśī* 2021. október 16.

MATHURĀ EMBEREK

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

nāma-śreṣṭhaṁ manum api śacī-putram atra svarūpaṁ
rūpaṁ tasyāgrajam uru-purīṁ māthurīṁ goṣṭhavāṭīm
rādhā-kuṇḍaṁ giri-varam aho rādhikā-mādhavāśāṁ
prāpto yasya prathita-kṛpayā śrī guruṁ taṁ nato 'smi

Śrī Gurudeva adta nekem a legemelkedettebb Szent Nevet! Ő adta nekem a nagyszerű megmentőnek, Śacī Anya fiának és az Ő személyes segítőjének, Svarūpa Dāmodara Gosvāmīnak a szolgálatát! És Ő hozott kapcsolatba Śrīla Rūpa Gosvāmīval és Śrīla Sanātana Gosvāmīval is. *Gurudeva* adta nekem *Mathurā-maṇḍalát* is, ahol Rādhā és Govinda örök kedvteléseiket élvezik. *Śrī Gurudeva* kegyének köszönhetően ismerhettem meg a *Rādhā-kuṇḍát* és e nagyszerű *Govardhanát*. És végül Ő adta nekem a reményt, hogy egy napon majd elérhetem Śrī Śrī Rādhikā és Mādhava szolgálatát! Mindezeket *Śrī Gurudevától* kaptam, így hát minden tisztelettemmel a fejemet szent lótuszlábaihoz hajtom.

A következő leckerészletben Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura a fenti versre hivatkozik. Ez a vers Śrīla Raghunātha dāsa Gosvāmī *Śrī Muktā-caritram* című művéből való. (*Maṅgalācaraṇa* 4.).

Mindannyiunknak arra kell vágynunk, hogy *Mathurā* emberek lehessünk! A hétköznapi *Mathurā* helyett, mely az igen alacsony vágyakkal bíró emberek élvezetének helye, a lelki *Mathuráról* kell, hogy helyes megértésünk legyen. *Sahajiyā* testvéreink azt gondolják, mindössze a vonatjegyet kifizetésével eljuthatnak *Mathurába*. Csak a tanító lábánál való meghódolással kaphatunk lakhelyet *Mathurában*. Máshogy nem léphetünk be a transzcendentális régióba. Meg kell közelítenünk a *Gurut*, aki a nyolc dologról, azaz a Névről, a *mantráról* és a többiről fog velünk beszélni. A Név transzcendentális hang, a *mantrák* pedig varázsigék. A Név megegyezik a *nāmīval* (azzal, amit megnevez). A *mantrára* azért van szükség, hogy elérhessük azt a helyzetet, amiben a Nevet megfelelően lehet énekelni.

Śaci fia Maga a Legfelsőbb Úr. Svarūpa Dāmodara a *Gauḍīyák* vezetője, akik pedig Śrī Kṛṣṇa Caitanya transzcendentális szolgái. Rūpát és Sanātanát Śrī Kṛṣṇa Caitanya küldte *Mathurába*, hogy ott terjesszék a transzcendentális tudást. Létezik néhány *purī*, amely felszabadulást tud adni, s közülük *Mathurā* a legjobb. *Goṣṭhāvati* azt a helyet jelenti, ahol Śrī Kṛṣṇa a teheneit etette. Egy másik szent hely a *Rādhā-kuṇḍa*, ahol Śrī Kṛṣṇa az Ariṣṭanemi nevű tehén megölésével szerzett bűntől szabadult meg. Megölte az arisztotelianizmust, e tökéletlen világ racionális érvelési folyamatát. Amikor Kṛṣṇa meg szerette volna fogni Rādhikā kezét, ott termett, hogy megzavarja, mivel sokan azt gondolták, hogy Rādhikā egy Abhimanyu nevű fejőember felesége. Ez az Ariṣṭanemi a közönséges tudás inkarnációja volt, és Kṛṣṇa megölte. E tettének bűnétől azáltal szabadult meg, hogy megmártózott a *Rādhā-kuṇḍában*. Ez a *kuṇḍa* Rādhā elméjéből nyilvánult meg. A *Rādhā-kuṇḍa* örök

lakhelyünk kell, hogy legyen. S a ligetünknek is ott kell lennie a *Rādhā-kuṇḍa* partján, ahol millió és millió liget található.

Sri Chaitanya's Teachings
110-111. oldal

A Legnagyobb Ragaszkodás

Śrīla Gour Govinda Swami

A *yoṣit* kifejezés azt jelenti: „amit élvez valaki." A férfi és a nő közötti vonzalom természetes. Amikor találkoznak, mindketten élvezni akarják a másik társaságát. A *yoṣit-saṅga* kifejezés a nők élvezetére irányuló közönséges érzéki vágyra utal. Beszéljünk most erről a helyzetről abszolút megközelítésből.

Van egy, a Mughal időszakból származó történet, amiben Birbal, Akbar király udvari bolondja egyszer azt mondta az uralkodónak, hogy a nők iránti vonzalom annyira erős, hogy még egy öregember sem tud egykönnyen megszabadulni tőle. Az uralkodó megdöbbent, és megkérdőjelezte a kijelentés igazságát.

Birbal megszervezte, hogy Akbar király elmenjen egy a halál küszöbén álló öregember házába. A beteg öregembernek ráncos volt a bőre, s a kora miatt már mozogni sem tudott. Birbal úgy rendezte, hogy a király és a kíséretének tagjai az öreg ágyának mindkét oldalánál álltak. Az uralkodó a lányával együtt érkezett, aki gyönyörű volt és szép ékszereket viselt. A király, aki mellett Birbal is ott volt, az öreg ágyának egyik, a lánya pedig a másik oldalához ült. Az öregember ahelyett, hogy a királyra és Birbalra figyelt volna, folyamatosan a lányt nézte. Ezt a Akbar is észrevette, s így elfogadta, hogy amit Birbal mondott, az igaz. Tisztán látta az öreg szemében a kéjt, habár nem sok kellett ahhoz, hogy meghaljon.

Ehhez hasonlít a *Śrīmad-Bhāgavatam* Kilencedik énekében Yayāti és Devayānī esete is. Yayāti király éveken át gyönyörű nők társaságát élvezte, de az élete végén megbánta, amit tett. Azt mondta a feleségének, Devayānīnak, hogy ha egyszer az emberek az anyagi örömökhöz ragaszkodni kezdenek, akkor nagyon nehéz azokról lemondani. Az élvezetre irányuló vágy még akkor sem szűnik meg, amikor öregek lesznek és az érzékeik már nem működnek megfelelően. Ez minden baj forrása. A beszélgetés során elmondott Devayānīnak egy szép történetet, melyben a családos embert egy kecskéhez hasonlította. A történet így szól:

- Volt egyszer egy kecske, aki az erdőben élelem után kutatott. Ahogyan keresgélt, odaért egy kúthoz, amiben meglátott egy kétségbeesett nőstény kecskét. Úgy döntött, bármi áron megmenti s így a szarvával elkezdte felásni a földet a kút körül, hogy a nőstény kecske ki tudjon jönni belőle. A bajba jutott kecske amikor meglátta a jól kinéző bakkecskét, úgy döntött, hogy a felesége lesz. Idővel aztán az erdő más nőstény kecskéi is vonzódni kezdtek ehhez a bakkecskéhez, aki igen járatos volt a szerelemben. A bakkecske ezt teljesen kihasználva a sok-sok nősténnyel merült az élvezetekbe, s úgy tűnt, mintha gonosz szellemek szállták volna meg. A felesége rájött a szerelmi ügyeire, s úgy döntött, elhagyja kegyetlen és buja férjét, akire korábban mindig egy jó és őszinte barátként tekintett. Elhagyta hát a bakkecskét és visszament eredeti tulajdonosához. Hazaútja során a kicsapongó bakkecske egész úton mellette futott, s megpróbálta rávenni, hogy gondolja meg magát. A bakkecske nagyon szomorú volt, s egészen a *brāhmaṇa* házáig követte a feleségét, ahol a *brāhmaṇa* ivartalanította. A kecske sírni kezdett, a felesége pedig könyörületet érzett iránta, s ezért megkérte a *brāhmaṇát*, hogy jógikus ereje segítségével tegye meg nem történtté az ivartalanítást. Férfiasságát visszanyerve a bakkecske még évekig élvezte a felesége társaságát, de ennek ellenére sem volt elégedett, s még többet akart.

Története összefoglalásaképp Yayāti király a következőt mondta:

- Ó, kedves feleségem! Pontosan úgy viselkedek és is, mint ez a kecske! Szépséged által teljesen legyőzve elfelejtettem az életem valódi célját, az önmegvalósítást!

A nemi életre való vágy annyira erős, hogy semennyi érzéki élvezet nem képes annak véget vetni. Sőt, minden egyes ilyen cselekedettel csak fokozódik! E vágyat feladni valóban rendkívül nehéz! A *Śrīmad-Bhāgavatam* ezt így írja le:

yā dustyajā durmatibhir jīryato yā na jīryate
tāṁ tṛṣṇāṁ duḥkha-nivahāṁ śarma-kāmo drutaṁ tyajet

Akik túlságosan ragaszkodnak az anyagi élvezetekhez. igen nehezen mondanak le az érzékkielégítésről. Még ha az ember az öregkor miatt meg is rokkant, nem képes feladni az érzékkielégítésre irányuló vágyait, ezért aki valóban a boldogságra vágyik, annak fel kell adnia az ilyen kielégítetlen vágyakat, melyek minden szenvedés forrásai.

Śrīmad-Bhāgavatam
9. ének, 19. fejezet, 16. vers

Az anyagi érzéki örömök olyan erősek, hogy a ragaszkodó lélek nagyon-nagyon nehezen tudja feladni őket, s még öregkorában, amikor az érzékei

gyengévé váltak, akkor sem képes lemondani azokról. A *jīva* természeténél fogva az Úr örök szolgája, de amikor ezt az alapvető igazságot elfelejti, és az Úrtól különálló dolgokban merül el, akkor úgy szenved, mint a gyászoló galamb.

Ez a történet a *Śrīmad-Bhāgavatam* Tizenegyedik énekében, az *avadhūta brāhmaṇā* és Suyajña király közötti beszélgetésben hangzik el:

Az erdő egyik fáján élt egy galamb a feleségével, és nagyon szerették egymást. Teljes mértékben ragaszkodtak egymáshoz testben és elmében is, és egy pillanatra sem tudták elhagyni a másik társaságát. Ez a halott formához való ragaszkodás a *jīva* Úr iránti valódi szeretetének elferdülése. Igazából minden élőlény állandóan az istenszeretetre vágyik, de mivel elfelejtették az Urat, a halott anyaghoz kezdenek el ragaszkodni.

Az igaz istenszeretettől elfordulva e két galamb boldogan élt. Egymáshoz hűségesen ültek, repültek, játszottak, beszélgettek, ettek és aludtak az erdőben. Az érzékei által megzavarodott galambot teljes mértékben felesége kívánságai uralták, habár előfordult, hogy olykor nagyon nehéz volt azoknak eleget tenni. Idővel gyermekeik is születtek, s a galambpár élvezettel hallgatta gügyögésüket, s hatalmas örömet merítettek abból, hogy nézték őket, illetve játszottak velük. A *Bhāgavatam* így ír erről:

snehānubaddha-hṛdayāv anyonyaṁ viṣṇu-māyayā
vimohitau dīna-dhiyau śiśūn pupuṣatuḥ prajāḥ

Az ostoba madarak, kiknek szíve szeretettel fonódott össze, az Úr Viṣṇu illuzórikus energiája által teljesen összezavarodva folytatták megszületett, fiatal utódaikról való gondoskodást.

Śrīmad-Bhāgavatam
11. ének, 7. fejezet, 61. vers

Egy nap, amikor játszottak és élelem után kutattak az erdőben, a galamb gyerekek a vadász hálójába keveredtek. Szüleik szinte egyszerre értek oda, és a csapdába esett gyermekeik szánalomra méltó helyzete láttán elborzadtak. Kétségbeesett sírásukat hallva az anyagalamb elkeseredett, majd - *viṣṇu-māyā* hatásának köszönhetően - ős is hangosan sírni kezdett. Megpróbálta kiszabadítani a fiókáit, de egyensúlyát veszvte a hálóba esett és csapdába került. Az apagalamb felesége és gyermekei helyzetét látva szintén sírni kezdett, hiszen felbecsülhetetlenül drága fiókáinak és dédelgetett lelki társának végzete túlságosan felkavaró és elviselhetetlen volt számára.

Az *avadhūta* így folytatta:

aho me paśyatāpāyam alpa-puṇyasya durmateḥ
atṛptasyākṛtārthasya gṛhas trai-vargiko hataḥ

Ó, csak nézzétek, hogyan pusztulok most el! Nyilvánvalóan egy hatalmas ostoba vagyok, mivel nem végeztem el megfelelően a jámbor tetteket. Nem vagyok elégedett, s még az élet célját sem értem el! A szeretett családom, mely a vallásosságom, a vagyonosodásom és az érzékkielégítésem alapja, most menthetetlenül odaveszett.

Śrīmad-Bhāgavatam
11. ének, 7. fejezet, 68. vers

- Ó, teremtmények! - kiáltott fel a galamb. - Nézzétek reménytelen helyzetemet! Csak figyeljétek, hogy az olthatatlan érzékkielégítésre irányuló vágyaim miatt most hogyan szenvedek! Teljesen összetörtem! Családos emberként rám rótt kötelességeimnek vége! Ó, borzalom! Egyedül és megtörten, hűséges és engedelmes feleségem illetve gyermekeim halálával és sem akarok tovább élni! - s ahogyan a galamb ezt kimondta, a családját követve a vadász hálójába ugrott.

Az öntudatlan, csak az érzékkielégítésben elmerülő teremtmények ehhez hasonlóan jutnak ugyanarra a sorsra, mint a galamb és a családja. Végül az *avadhūta* így tanította Suyajña királyt:

yaḥ prāpya mānuṣaṁ lokaṁ mukti-dvāram apāvṛtam
gṛheṣu khaga-vat saktas tam ārūḍha-cyutaṁ viduḥ

A felszabadulás ajtaja szélesre tárva annak számára, aki elérte az emberi létformát. De ha egy ember mindössze a családi életnek szenteli magát, mint a történetbeli ostoba madár, akkor úgy kell rá tekinteni, mint olyasvalakire, aki csak azért mászott fel egy magas helyre, hogy ott megbotoljon és leessen.

Śrīmad-Bhāgavatam
11. ének, 7. fejezet, 74. vers

Azokat, akik csak azért születtek embernek, hogy - mint a galamb - világi dolgokkal foglalkozzanak, a bölcsek elesettnek, az Úr kegyétől eltávolodottnak tekintik. Azután így folytatta:

sukham aindriyakaṁ rājan svarge naraka eva ca
dehināṁ yad yathā duḥkhaṁ tasmān neccheta tad-budhaḥ

Ó, király! A teremtett lények számára a menyország az élvezethez, a pokol pedig a szenvedéshez hasomlít. Mindkettő, az öröm és a szenvedés is hívatlanul éri az élőlényeket. Így hát, ezt ismerve a tudatos ember nem vágyik a boldogságra és a szenvedést sem próbálja meg elkerülni.

Śrīmad-Bhāgavatam 11. ének, 8. fejezet, 1. vers

Ugyanez az elv ismétlődik a híres Purūravā király és Urvaśī közötti beszélgetésben is. Amikor Purūravā király egyedül maradt, teljesen elkeseredett. Később a

Gandharváktól kapott szent tűz segítségével áldozatot mutatott be a félisteneknek, és így házastársaként visszakapta Urvaśīt. Amikor Urvaśī először visszatért hajlékára, a király elkeseredetten kérlelte: „Ó, számomra legkedvesebb hölgy! Kérlek, ne menj el, ne hagyj engem ilyen nyomorult helyzetben!" Az Urvaśīhoz való ragaszkodásáról Purūravā király így beszél:

aho me moha-vistāraḥ kāma-kaśmala-cetasaḥ
devyā gṛhīta-kaṇṭhasya nāyuḥ-khaṇḍā ime smṛtāḥ

Csak nézzétek hatalmas illúziómat! E félistennő ölelt, s karjait nyakam köré fonta! A szívemet pedig oly mértékben beszennyezte a kéj, hogy észre sem vettem, ahogy az életem elmúlik.

Śrīmad-Bhāgavatam
11. ének, 26. fejezet, 7. vers

Purūravā még azt sem tudta, hogy a nap és a hold hányszor kelt fel és nyugodott le, miközben Urvaśīval a szexuális örömöknek hódolt. Újra és újra elítélve önmagát a következőket mondta:

aho me ātma-sammoho yenātmā yoṣitāṁ kṛtaḥ
krīḍā-mṛgaś cakravartī naradeva-śikhāmaṇiḥ

Ó, borzalom! Habár egy hatalmas uralkodónak, a föld összes királya koronaékkövének kellene lennem, csak nézzétek, hogy zavarodottságom hogyan változtatott a nők játékszerévé!

Śrīmad-Bhāgavatam
11. ének, 26. fejezet, 9. vers

Purūravā azt is elismerte, hogy olyannyira elvakulttá vált, hogy nemi vágyának kielégítse miatt még akkor is kétségbeesetten üldözte Urvaśīt, miután az már elutasította.

kutas tasyānubhāvaḥ syāt teja īśatvam eva vā
yo 'nvagaccham striyaṁ yāntīṁ khara-vat pāda-tāḍitaḥ

Hová lett az a hatalmas úgynevezett befolyásom és korlátlan hatalmam? Úgy futok egy nő után, aki már elhagyott, mint a szamár, melynek a párja az arcába rúgott.

Śrīmad-Bhāgavatam
11. ének, 26. fejezet, 11. vers

Egy materialista érzékkielégítő személy azon törekvése miatt, hogy mértéktelen nemi vágyát kielégítse, úgy szenved a sértések, a szégyen és a zaklatás miatt, mint egy szamár, amikor a nőstény kéjes kapcsolatuk során rúgással jutalmazza.

Purūravā azt is mondta, hogy az ember tudása és lemondása teljesen haszontalan, ha - ahelyett, hogy Isten megvalósításában foglalná le - csak a nők elcsábítására használja.

Most arról fogunk beszélni, hogy ez a *yoṣit-saṅga*, a nőkkel való érintkezés a *bhakti jóga* útján egy veszélyes akadály. A nagy eposzban, a *Śrīmad-Bhāgavatamban*, melyet minden *vedānta* fejedelmének tekintenek, erre sok példát találunk. A Tizenegyedik énekben, a Mādhava és Uddhava közti beszélgetésben van egy hivatkozás arra, hogy a *yoṣit-saṅga* a ragaszkodás okává válik, és így fokozza az anyagi örömök iránti vágyakat. A tizennegyedik fejezet harmincadik versében Mādhava így szól kedves tanítványához, Uddhavához:

na tathāsya bhavet kleśo bandhaś cānya-prasaṅgataḥ
yoṣit-saṅgād yathā puṁso yathā tat-saṅgi-saṅgataḥ

A különböző ragaszkodásokból eredő egyetlen szenvedés és kötöttség sem hatalmasabb annál a szenvedésnél és rabságnál, ami a nőkhöz való ragaszkodásból és a nőkhöz túlságosan ragaszkodó személyekkel való bensőséges kapcsolatból származik.

Ahogyan korábban láthattuk, habár Yayāti király évekig élvezte felesége Devayānī társaságát, mégsem volt elégedett. Ekkor idézte fel a kecske történetét, s azt is kijelentette, hogy a nők élvezetére irányuló vágyakat nem lehet az élvezetükbe való elmerüléssel legyőzni:

na jātu kāmaḥ kāmānām upabhogena śāṁyati
haviṣā kṛṣṇa-vartmeva bhūya evābhivardhate

Ahogyan a tűz nem alszik ki, hanem csak egyre jobban ég, ha az ember ghít önt rá, az érzékek is csak izgatottabbak lesznek, amikor valaki élvezettel akarja kontrollálni őket. Annak érdekében, hogy az ember az érzékeit irányíthassa, vissza kell magát fognia attól, hogy azokon keresztül jusson élvezethez.

Śrīmad-Bhāgavatam
9. ének, 19. fejezet, 14. vers

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog